

Naucz mnie jak Ty słuchać
 wszystkich zmęczonych ludzi.
 Naucz grzechem jak błotem
 nigdy serca nie brudzić.
 Naucz tęsknić do Boga
 jak do letnich wakacji
 i za rękę przeprowadź
 przez gąszcz złych sytuacji.
 Naucz kochać Jezusa
 duszą czystą i śmiałą.
 Naucz też kochać Ciebie
 Tak, by serce skakało!!!

(Małgorzata Nawrocka)

PRACA DOMOWA

Naucz się na pamięć słów, którymi Maryja zgodziła się zostać Matką Pana Jezusa.

MODLITWA

Śpiew: „Kiedy ci smutno”.

ks. Stanisław Łabendowicz

Klasa VII szkoły podstawowej

Maryja wzorem posłuszeństwa Duchowi Świętemu

Cel ogólny

Ukazanie Maryi jako wzoru całkowitego posłuszeństwa Duchowi Świętemu w wypełnianiu woli Bożej.

Kształtowanie postawy posłuszeństwa Duchowi Świętemu.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- podaje, że Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary i posłuszeństwa Duchowi Świętemu,
- wymienia przykłady posłuszeństwa Maryi wobec Ducha Świętego w wypełnianiu woli Bożej,
- wyjaśnia, dlaczego Maryja zajmuje szczególne miejsce wśród ludzi,
- objaśnia, dlaczego Maryja jest wzorem posłuszeństwa Duchowi Świętemu,
- określa sposoby naśladowania Maryi w posłuszeństwie Duchowi Świętemu,
- dowodzi konieczności troski o wzrost wiary i posłuszeństwa Duchowi Świętemu,
- ocenia swoją wierność wobec Pana Boga i posłuszeństwo Duchowi Świętemu,
- przyjmuje postawę posłuszeństwa Duchowi Świętemu,
- przyjmuje odpowiedzialność za świadectwa wiary i wypełnienie woli Bożej na wzór Maryi.

Metody

Ekspozycja, pogadanka, uroczyste odczytanie tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, praca w grupach, analiza tekstu, autorefleksja, śpiew, techniki multimedialne.

Środki dydaktyczne

Pismo Święte, obraz z wizerunkiem Matki Bożej, świeca, obraz przedstawiający Zwiastowanie, plansza z tekstem – Łk 1,38, nagranie z pieśnią, karty pracy.

MODLITWA

„Akt wiary”.

WPROWADZENIE

Umieszczenie na tablicy obrazu z wizerunkiem Matki Bożej.

Uczniowie, w formie pogadanki, na podstawie treści z dotychczasowych katechez mówią, co już wiedzą o Maryi.

Maryja jest najdoskonalszym przykładem wiary i miłości do Pana Boga oraz całkowitego posłuszeństwa Duchowi Świętemu w wypełnianiu woli Bożej. Duch Święty jest obecny we wszystkich wydarzeniach w życiu Maryi. Ona współpracuje z Nim, a poprzez postawę uległości i całkowitego zawierzenia wypełnia wolę Bożą. Świadczy to o zaufaniu, jakim Maryja obdarzyła Boga. W ten sposób staje się wzorem dla każdego wierzącego.

Zapowiedź tematu katechez:

MARYJA WZOREM POSŁUSZEŃSTWA DUCHOWI ŚWIĘTEMU.

ROZWINIĘCIE

Wyjaśnienie terminologii:

– *Anioł Gabriel – posłaniec Boży.*

– *Zwiastowanie – oficjalne przekazanie radosnej wiadomości.*

Uczniowie czytają w cisy fragment: Łk 1,26-38.

Uroczyste odczytanie tekstu biblijnego.

„W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a dziewczycy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: <Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami>. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: <Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował na domem Jakuba na wieki, a jego panowaniu nie będzie końca>. Na to Maryja rzekła do anioła: <Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?> Anioł Jej odpowiedział: <Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu, która uchodzi za nieplodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego>. Na to rzekła Maryja: <Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!> Wtedy odszedł od Niej anioł” (Łk 1,26-38).

Ekspozycja obrazu przedstawiającego scenę Zwiastowania.

Analiza tekstu biblijnego.

Szczególną uwagę zwracamy na słowa, w których Maryja wyraża zgodę na przyjęcie woli Bożej (Łk 1,38a).

- Gdzie mieszkała Maryja?
- Kogo Bóg posłał do Maryi?
- Jakimi słowami przywitał anioł Maryję?
- Jak Maryja zareagowała na pozdrowienie anioła?
- Co oznajmił anioł Gabriel Maryi?
- W jaki sposób Maryja przyjęła wiadomość?
- Co Maryja odpowiedziała aniołowi?

Maryja jest dla nas przykładem przyjęcia z wiarą i miłością słowa Bożego. Bóg przez anioła Gabriela oznajmił Maryi radosną nowinę, na którą świat czekał wiele tysięcy lat. Maryja była zaskoczona tym, co usłyszała. Anioł wyjaśnił, że zostanie Matką Syna Bożego mocą Ducha Świętego. Maryja wyraziła zgodę na Boże wezwanie.

Tekst Łk 1,38a zapisujemy na tablicy lub umieszczamy na tablicy planszę z tekstem:

- Co oznaczają słowa „służebnica Pańska”?
- Co Maryja wyraziła tymi słowami?

W tych właśnie słowach Maryja wyraża Bogu gotowość wypełnienia Jego woli we wszystkim. Czyni to z wiarą i miłością. Przez swoje „tak” najdoskonalej złączyła się z Bogiem, stając się Matką Jego Syna. Po narodzeniu Jezusa Maryja czuwała i uczestniczyła w najważniejszych momentach życia swojego Syna. Dostrzegamy Jej obecność przy małym Jezusie w Betlejem, podczas ucieczki do Egiptu. Towarzyszy Jezusowi w Nazarecie i Jerozolimie, w chwilach radosnych i tych naznaczonych cierpieniem, w chwilach uwielbienia i poniżenia jej Syna.

Praca w grupach

Dzielimy uczniów na grupy. Każda grupa otrzymuje kartę pracy. Czas pracy: 10 minut. Uczniowie odpowiadają na pytanie: W czym przejawiała się postawa wiary Maryi?

Grupa I

„W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w [pokoleniu] Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: «Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana»” (Łk 1,39-45).

„Wtedy Maryja rzekła:

«Wielbi dusza moja Pana,

i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy.

Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej.

Oto bowiem błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia, gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny.

Święte jest Jego imię –
a swoje miłosierdzie na pokolenia i pokolenia [zachowuje] dla tych, co się Go boją.
On przejawia moc ramienia swego,
rozprasza [ludzi] pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych.
Głodnych nasycza dobrami, a bogatych z niczym odprawia.
Ujął się za sługą swoim, Izraelem,
pomny na miłosierdzie swoje –
jak przyobiecał naszym ojcom –
na rzecz Abrahama i jego potomstwa na wieki»” (Łk 1,46-55).

Grupa II

„Trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam Matka Jezusa. Zaproszono na to wesele także Jezusa i Jego uczniów. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa mówi do Niego: <Nie mają już wina>. Jezus Jej odpowiedział: <Czyż to Moja lub Twoja sprawa, Niewiasto? Czyż jeszcze nie nadeszła godzina Moja?> Wtedy Matka Jego powiedziała do sług: <Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie>. Stało zaś tam sześć stągwi kamiennych przeznaczonych do żydowskich oczyszczeń, z których każda mogła pomieścić dwie lub trzy miary. Rzekł do nich Jezus: <Napełnijcie stągwie wodą!> I napełnili je aż po brzegi. Potem do nich powiedział: <Zaczerpnijcie teraz i zanieście staroście weselnemu!> Oni zaś zanieśli. A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem – nie wiedział bowiem, skąd ono pochodzi, ale słudzy, którzy czerpali wodę, wiedzieli – przywołał pana młodego i powiedział do niego: <Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino, a gdy się napiją, wówczas gorsze. Ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory>. Taki to początek znaków uczynił Jezus w Kanie Galilejskiej. Objawił swoją chwałę i uwierzyli w Niego Jego uczniowie” (J 2,1-11).

Grupa III

„A obok krzyża Jezusowego stały: Matka Jego i siostra Matki Jego, Maria, żona Kleofasa, i Maria Magdalena. Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok Niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki: <Niewiasto, oto syn Twój>. Następnie rzekł do ucznia: <Oto Matka twoja>. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie” (J 19,25-27).

Grupa IV

„A to <posłuszeństwo wiary> ze strony Maryi w ciągu całej drogi posiadać będzie zadziwiające podobieństwo do wiary Abrahama. Podobnie jak ten patriarcha całego Ludu Bożego, tak i Maryja, w ciągu całej drogi swego uległego, macierzyńskiego fiat, będzie potwierdzać, iż <wbrew nadziei uwierzyła nadziei>. Na niektórych zaś etapach tej drogi nabierze szczególnej wymowy błogosławieństwo Tej, <która uwierzyła>. Uwierzyć – to znaczy <powierzyć siebie> samej istotnej prawdzie słów Boga żywego, znając i uznając z pokorą, <jak niezbadane są Jego wyroki i niezgłębione Jego drogi> (por. Rz 11,33). Maryja, która z odwiecznej woli Najwyższego znalazła się – rzecz można – w samym centrum owych <niezgłębionych dróg> oraz <niezbadanych wyroków> Boga, poddaje się w półcieniu wiary, przyjmując całkowicie i z sercem otwartym to wszystko, co było przewidziane w planie Bożym” (Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, 14).

Grupa V

„Dla ówczesnego Kościoła i dla Kościoła wszystkich czasów Maryja była i pozostaje nade wszystko Tą <błogosławioną, która uwierzyła>: uwierzyła pierwsza. Od chwili zwiastowania i poczęcia, od chwili narodzenia w stajni betlejemskiej, szła krok w krok z Jezusem w swojej macierzyńskiej pielgrzymce wiary. Szła poprzez lata Jego życia ukrytego w Nazarecie, szła w okresie zewnętrznego oddalenia, gdy rozpoczął <czynić i nauczać> pośród Izraela –

szła nade wszystko poprzez straszliwe doświadczenie Golgoty. Teraz, gdy Maryja znajduje się z Apostołami w jerozolimskim Wieczerniku, u progu narodzin Kościoła, wiara Jej, zrodzona ze słów zwiastowania, znajduje potwierdzenie.(...) Pozostała wciąż Tą, która podobnie jak Abraham <wbrew nadziei uwierzyła nadziei> (Jan Paweł II, *Redemptoris Mater*, 26).

Prezentacja pracy w grupach.

Przedstawiciele grup zapisują na tablicy cechy wiary Maryi.

Maryja to Niewiasta Zawierzenia, realizująca swoje powołanie przez:

- posłuszeństwo wiary,
- współdziałanie z łaską Bożą,
- wrażliwość na działanie Ducha Świętego,
- heroiczne zawierzenie Bogu,
- uległość rozumowi i woli,
- słuchanie i rozważanie w sercu słowa Bożego.

Katecheta podsumowuje wypowiedzi uczniów.

Maryja, poprzez swoją zgodę na wolę Bożą, wyrażoną słowami: „Oto Ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38), jest Matką Wcielonego Słowa i Oblubienicą Ducha Świętego. Jest Ona pierwszą zwiastunką i pośredniczką Ewangelii o pochodzeniu Jezusa Chrystusa. To Ona towarzyszyła Jezusowi Chrystusowi w niemalże wszystkich wydarzeniach zbawczych. Wszystkie te zdarzenia zachowywała i rozważała w swoim sercu, pełniąc zawsze wolę Bożą. Dlatego Maryja „jest dla nas wzorem człowieka, który poddając się przewodnictwu Ducha Świętego przyjmuje i zachowuje w sercu – niczym dobre ziarno (por. Mt 13,23) – słowa Objawienia, usiłuje je jak najlepiej zrozumieć, aby przeniknąć w głąb tajemnicy Chrystusa” (Jan Paweł II, Watykan, 4 lipca 1990 r.).

ZAKOŃCZENIE

Maryja daje nam przykład wiary i posłuszeństwa Duchowi Świętemu. Uczy pokory i dobroci wobec bliźnich. Posłuszna Duchowi Świętemu odpowiada Bogu bez wahania, również w momencie śmierci Jezusa na krzyżu, gdy oznajmia On swój testament, oddając Maryję za Matkę św. Janowi, a w jego osobie całej ludzkości. Jako nasza Matka Maryja jest naszą Pośredniczką w spotkaniu z Chrystusem. Do Niej zwracamy się ze wszystkimi naszymi sprawami, oddając Jej siebie samych.

– Jak można naśladować Maryję w codziennym życiu?

Podsumowanie katechety:

Maryja – Matka Syna Bożego była pierwszą osobą, która została obdarzona „światłem” Ducha Świętego oraz w szczególny sposób napełniona Jego mocą. Wewnętrzne działanie Ducha Świętego zmierza do tego, aby odpowiedź każdego człowieka była taka jak Maryi. Powinna zatem wyrażać osobistą dojrzałość i pobożność oraz zgodę na wolę Bożą. Każdy człowiek powinien być świadomy celu, do którego prowadzi go Duch Święty. Tylko wówczas może być pewien, że osiągnie życie wieczne. W Liście do Rzymian czytamy, że wszyscy ci, których „prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. (...) Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi” (Rz 8,14-16).

Autorefleksja.

Maryja jest wzorem całkowitego zawierzenia i posłuszeństwa Duchowi Świętemu w wypełnianiu woli Bożej. Jest naszą Matką, ponieważ Chrystus dał nam Ją za Matką. Powinniśmy się do Niej zwracać i prosić Ją o orędownictwo u Boga (por. YouCat 85).

Pomyślmy:

- Jak odpowiadam na natchnienia Ducha Świętego?
- Co robię, aby umacniać swoją wiarę?
- Jak w swoim życiu wypełniam wolę Boga?
- Jak często dziękuję Jezusowi za Maryję – Jego i naszą Matkę?
- Jak często powierzam Matce Bożej swoje życie?

*Po chwili ciszy śpiew pieśni: „Matko Boga, Królowo świata”.
(można odtworzyć nagranie z pieśnią)*

Matko Boga, Królowo świata,
Matko ludzi – módl się za nami.
Matko Boga, Królowo świata,
Matko ludzi – prowadź nas!

O Maryjo, Ty w mój każdy dzień –
Prowadź mnie, kieruj mną, ze mną bądź!
Chciej, o Pani, dziś modlitwy przyjąć te:
Za siostrę, brata i za mnie też.

ZESZYT UCZNIA

Maryja to Niewiasta Zawierzenia, realizująca swoje powołanie przez:

- posłuszeństwo wiary,
- współdziałanie z łaską Bożą,
- wrażliwość na działanie Ducha Świętego,
- heroiczne zawierzenie Bogu,
- uległość rozumowi i woli,
- słuchanie i rozważanie w sercu słowa Bożego.

PRACA DOMOWA

Napisz, jak można naśladować Maryję w codziennym życiu.

MODLITWA

„Pod Twoją obronę” lub modlitwa do Ducha Świętego.

